

Pa(a)z op!

Rosalien Brondy

PA(A)Z op dat je niet valt in het diepe dal van de manisch depressiviteit...

Ik wilde dat ik had geluisterd naar mijn omgeving! Nu moest ik weer opgenomen worden...

Nu loop ik weer eens door de gangen van de Paaz. Hoe heeft het zover kunnen komen? Nou dat zal ik je vertellen..

1 - ik liep over straat ik mijn pyjama zonder schoenen en sokken aan.

2 - ik dacht dat mijn grote broer Big Brother mij volgde

3 - Ik vertrouwde mijn familie niet meer.

Ik mocht daardoor niet alleen door voor de Led-tv, maar zelfs ook door voor de hoofdprijs: een Paaz-Break. Nu loop ik dus over de wandelgang .en zing: luidkeels "Ik loop hier alleen over een te stille Paaz en er is niemand die mijn waarheid ziet". Of ter variatie "Ademnood geef je nu maar bloot", in mijn tijgerpyjama. Ja, dat is lol maken, als je je dood verveeld. Maar dat was later, veel later.

Nu eerst; de isoleercel. Ik beland met kop en blote kont in de cel, nadat ik was gevlucht voor de demonen. Ze hebben me toch te pakken. Ik zing alleen maar Christelijke mantra's uit de Broedergemeente Taizé, dat is mijn redding. Nu galmt uit mijn gouden strot: "Bless the lord who leads me in to light!"

Ik zing, vecht, huil en bid niet, maar ik zing, dus mantra's. Er hangt geen klok, maar wel een ding dat op een intercom lijkt. Uit pure wanhoop druk ik verschillende knoppen in. Opeens hoor ik muziek. Uit schrik, druk ik nog een knop in. Dan hoor ik opeens een stem:

'Wat wilt u mevrouw?'

Ik schreeuw: "God!"

"Wat wilt u echt?!"

"God", hoor ik mezelf zeggen. De stem verdwijnt. Veel later zie ik een volgorde in de knoppen.. Knop links, rechter knop, onderste knoppen dan van links naar rechts.

O nee, dat is de verkeerde code! Eerst muziek aanzetten, daarna de intercom indrukken. Dan of nee... Uitgeput van de mislukte kraak pogingen, ga ik op de grond zitten. Ik verscheur de kartonnen po, wat ik eerst voor hoed aan zag. Ook verscheur ik het gevangenispak wat de demonen mij aangetrokken hebben . Uit pure wanhoop ga ik maar weer mantra's zingen van a naar z van z naar a om vervolgens te eindigen met z.

Opeens, heb ik een ingeving; ik moet mezelf op de grond neer leggen, zoals ze in de kerk toepassen. Ondertussen blijf ik de mantra's door zingen.:

Na riedeltje duizend gaat de deur opeens open: "Ik geef je een in injectie antipsychotica", deelt mijn persoonlijk begeleider van het ambulante team mij zakelijk mee. Ik zeg: "oke" en ik lig er al lang klaar voor. Ook denk ik bij mezelf: "Had dat zoveel mantra's moeten kosten uit mijn Taizé repertoire?" Er verschijnen daarna gebroeders Hospitaal in de deuropening. "Yes the A-team is gearriveerd", denk ik opgelucht. Ik klim blij op het brancard en ik laat mij in de Pausmobiel vervoeren. Ik ben gezegend.

"I am going to heaven!"